2025/1460

24.7.2025.

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2025/1460

(2025. gada 15. jūlijs),

ar ko pagarina ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 ieviestās pagaidu aizsardzības termiņu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas ([1]), un jo īpaši tās 4. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2022. gada 4. martā pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 ([2]), ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu.

(2) Saskaņā ar Direktīvas 2001/55/EK 4. panta 1. punktu pagaidu aizsardzība sākotnēji tika piemērota uz vienu gadu, proti, līdz 2023. gada 4. martam, un pēc tam tās ilgumu automātiski pagarināja par vēl vienu gadu līdz 2024. gada 4. martam.

(3) Padome 2023. gada 19. oktobrī pieņēma Īstenošanas Lēmumu (ES) 2023/2409 ([3]), ar ko ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 ieviestās pagaidu aizsardzības termiņu pagarināja līdz 2025. gada 4. martam. 2024. gada 11. jūnijā Padome pieņēma Īstenošanas Lēmumu (ES) 2024/1836 ([4]), ar ko minēto pagaidu aizsardzību pagarināja līdz 2026. gada 4. martam.

(4) Ņemot vērā to, ka ar pagaidu aizsardzību saistītās tiesības persona vienlaikus var izmantot tikai vienā dalībvalstī – lai nodrošinātu, ka šis princips tiek respektēts, un lai novērstu vairākkārtējas reģistrācijas pagaidu aizsardzības saņemšanai, dalībvalstīm būtu jānoraida uzturēšanās atļaujas pieprasījumi, kas iesniegti, pamatojoties uz Direktīvas 2001/55/EK 8. panta 1. punktu, ja izrādās, ka attiecīgā persona jau ir saņēmusi uzturēšanās atļauju uz minētā pamata citā dalībvalstī. Tas būtu atbilstoši Tiesas 2025. gada 27. februāra spriedumam lietā C-753/23 ([5]) un jo īpaši tā 30. punktam.

(5) Saistībā ar pagaidu aizsardzības aktivizēšanu atbilstoši Direktīvai 2001/55/EK dalībvalstis 2022. gada 4. marta paziņojumā vienprātīgi vienojās nepiemērot minētās direktīvas 11. pantu attiecībā uz personām, kurām attiecīgajā dalībvalstī ir pagaidu aizsardzība saskaņā ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 un kuras bez atļaujas pārceļas uz citu dalībvalsti, ja vien dalībvalstis divpusēji nevienojas citādi.

(6) Minētajā vispārējā kontekstā nekas nebūtu jāinterpretē tā, ka tas uzliktu dalībvalstij pienākumu izsniegt uzturēšanās atļauju pagaidu aizsardzības nolūkā personai, kura ir saņēmusi uzturēšanās atļauju pagaidu aizsardzības nolūkā citā dalībvalstī.

([1]) OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj.
([2]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2022/382 (2022. gada 4. marts), ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu (OV L 71, 4.3.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).
([3]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2023/2409 (2023. gada 19. oktobris), ar ko pagarina ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 ieviesto pagaidu aizsardzību (OV L, 2023/2409, 24.10.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).
([4]) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2024/1836 (2024. gada 25. jūnijs), ar ko pagarina ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/382 ieviesto pagaidu aizsardzību (OV L, 2024/1836, 3.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).
([5]) Tiesas 2025. gada 27. februāra spriedums, *A. N.* pret *Ministerstvo vnitra*, C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

(7) Lai nodrošinātu savlaicīgu situācijas attēlu operatīvos nolūkos, uzturēšanās atļauju izsniegšanas saskaņotu pārvaldību un pārraudzību, dalībvalstīm vajadzētu regulāri augšupielādēt precīzus un savlaicīgus datus Pagaidu aizsardzības reģistrācijas platformā, tostarp datus par neaktīvas reģistrācijas gadījumiem.

(8) Pašlaik Savienībā ir gandrīz 4,3 miljoni no Ukrainas pārvietoto personu, kam piešķirta pagaidu aizsardzība. Kopējais to personu skaits, kurām piešķirta pagaidu aizsardzība, ir saglabājies stabils, proti, aptuveni 4,3 miljoni, ar nelielu pastāvīgu tendenci pieaugt, un tikai dažas personas ziņo par pastāvīgu atgriešanos Ukrainā. Situācija Ukrainā vairumam pārvietoto personu neļauj atgriezties Ukrainā drošos un ilgtspējīgos apstākļos. Starptautiskā Migrācijas organizācija lēš, ka 2025. gada aprīlī Ukrainā bija 3 757 000 iekšzemē pārvietotu cilvēku, no kuriem 66 % ir pārvietoti jau kopš vairāk nekā diviem gadiem, un 79 % ir pārvietoti kopš vairāk nekā gada. Jau kopš vairāk nekā diviem gadiem iekšzemē pārvietoto personu īpatsvars bija vislielākais to iekšzemē pārvietoto personu vidū, kuras dzīvoja valsts rietumos (78 %). Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojs lēš, ka 2025. gadā vairāk nekā 12,7 miljoniem cilvēku Ukrainā būs nepieciešama steidzama humānā palīdzība.

(9) Turklāt nevar izslēgt turpmāku plaša mēroga ieceļošanu, ņemot vērā sarežģītos humanitāros apstākļus, lielāku nestabilitāti un nenoteiktību attiecībā uz situāciju Ukrainā, ko rada Krievijas agresijas karš, tostarp pastiprināti atkārtoti gaisa uzbrukumi civiliedzīvotājiem visā valstī. Joprojām pastāv eskalācijas risks. Vienlaikus joprojām pastāv draudi valstu patvēruma sistēmu efektīvai darbībai, ja drīz tiktu izbeigta pagaidu aizsardzība un visi tās saņēmēji vienlaikus iesniegtu starptautiskās aizsardzības pieteikumus.

(10) Tā kā lielais pārvietoto personu skaits Savienībā, kurām piešķirta pagaidu aizsardzība, visticamāk, nesamazināsies tik ilgi, kamēr turpināsies karš pret Ukrainu, pagaidu aizsardzības termiņa pagarināšana ir nepieciešama, lai risinātu to personu situāciju, kuras pašlaik saņem pagaidu aizsardzību Savienībā vai kurām šāda aizsardzība būs vajadzīga no 2026. gada 5. marta, jo tā nodrošina tūlītēju aizsardzību un piekļuvi saskaņotam tiesību kopumam, vienlaikus līdz minimumam samazinot formalitātes masveida pieplūduma situācijā Savienībā. Pagaidu aizsardzības termiņa pagarināšanai arī būtu jāpalīdz nodrošināt, ka dalībvalstu patvēruma sistēmas netiek pārslogotas, ievērojami palielinoties to starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitam, kurus laikposmā līdz 2026. gada 4. martam varētu iesniegt personas, kas saņem pagaidu aizsardzību, ja pagaidu aizsardzība šajā datumā tiktu pārtraukta, vai personas, kas bēg no kara Ukrainā un ierodas Savienībā laikposmā no 2026. gada 5. marta līdz 2027. gada 4. marta.

(11) Tāpēc, ņemot vērā to, ka cēloņi pagaidu aizsardzībai joprojām pastāv, pagaidu aizsardzības termiņš Īstenošanas lēmumā (ES) 2022/382 minētajām pārvietoto personu kategorijām būtu jāpagarina līdz 2027. gada 4. martam.

(12) Šis lēmums ievēro pamattiesības un principus, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(13) Padome atkārtoti apstiprina savu apņemšanos sniegt atbalstu Ukrainai un tās tautai tik ilgi, cik tas būs nepieciešams, un atkārtoti pauž atbalstu visaptverošam, taisnīgam un ilgstošam mieram, kura pamatā ir ANO Statūtu un starptautisko tiesību principi, un ilgtspējīga pamiera gadījumā Padome ir gatava rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2001/55/EK 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

(14) Īrijai Direktīva 2001/55/EK ir saistoša, un tādēļ tā piedalās šā Īstenošanas lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.

(15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis Īstenošanas lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

No Ukrainas pārvietotajām Īstenošanas lēmuma (ES) 2022/382 2. pantā minētajām personām piešķirtās pagaidu aizsardzības termiņš, kas pagarināts ar Īstenošanas Lēmumu (ES) 2023/2409 un (ES) 2024/1836, tiek pagarināts par vēl viena gada laikposmu līdz 2027. gada 4. martam.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2025. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

K. KALLAS